

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI**

Esas No : 2026/2099
Karar No : 2026/1918

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Bakırköy 48. İş Mahkemesi
TARİHİ : 24.07.2025
SAYISI : 2023/68 E., 2025/250 K.
DAVACI :
DAVALI :

DAVA TARİHİ : 20.07.2023

BİRLEŞEN DAVA

MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 7. İş Mahkemesi
SAYISI : 2023/438 E., 2023/706 K.
DAVACI :
DAVALI :

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

1. Davacı vekili asıl dava dilekçesinde; davacının davalı işyerinde demirci ustası olarak 20.08.2019-10.07.2020 tarihleri arasında net 4.800,00 TL ücret ile çalıştığını, davacının son üç aylık çalışmasından elden ücreti kendisine ödenmediğini, davacının iş sözleşmesinin haksız olarak feshedildiğini, davacının fazla çalışma yaptığını, hafta tatili izinlerini kullanmadığını, davacının ulusal bayram ve genel tatillerde çalışmaya devam ettiğini belirterek ihbar tazminatı ile birlikte fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücretleri ile ücret alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

2. Davacı vekili birleşen dava dilekçesinde; asıl dava dilekçesindeki beyanları tekrarlar davalı AŞ'den (..... Şirketi) ihbar tazminatı ile birlikte fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil ücretleri ile ücret alacaklarının tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı Şti. (..... Şirketi) asıl davaya cevap dilekçesi sunmamıştır.
2. Davalı Şirketi birleşen davaya cevap dilekçesi sunmamıştır.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının 20.08.2019-10.07.2020 tarihleri arasında çalıştığı, son aldığı ücretin net 3,900,00 TL olduğu, birleşen dava yönünden davalılar arasında asıl işveren alt işveren ilişkisi kurulduğu, davacının ihbar tazminatına hak kazandığı, davacıya eksik ücret ödendiği, dosyada davacı ile menfaat birliği içinde tanık beyanı dışında bilgi ve belge bulunmadığından davacının fazla çalışma, hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacakları bulunmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığı kanun yararma temyiz isteminde;

1.Mahkemece, özel hukuk tüzel kişisi olup elektronik yolla tebligat yapılması zorunlu olan birleştirilen davanın davalısı Şirketinin aktif bir elektronik tebligat adresinin bulunup bulunmadığı araştırılarak öncelikle bu adrese, bulunmaması halinde resmi kayıtlardaki adresine tebligat yapılması gerekirken, birleştirilen davanın açıldığı 20.07.2023 tarihinden önce, 2021 yılında terk edildiği Ticaret Sicil Gazetesinde ilan edilmiş adrese 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun (7201 sayılı Kanun) 35. maddesi hükmüne göre çıkarılan tebligatla yetinilip birleştirilen davanın davalısı Şirketine cevap dilekçesi sunma inkarı tanınmadan hukuki dinlenilme hakkı ihlal edilerek hüküm kurulmasının hatalı olduğunu.

2. Birleştirilen davanın davalısı Şirketinin asıl davada davalı olmamasına rağmen karar başlığında davalı olarak gösterilmesi ve hem asıl davada hem de birleştirilen davada ayrı ayrı kabulüne karar verilen alacak kalemlerinin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmek suretiyle birleştirilen davanın davalısı Şirketinin mükerrer ödeme yapmasına sebebiyet verecek ve infazda tereddüt uyandıracak şekilde hüküm kurulmasının doğru olmadığını.

3. Birleştirilen davanın İstanbul Anadolu 7. İş Mahkemesinin 2023/438 Esas sayılı dosyası olmasına rağmen karar başlığına Bakırköy 7. İş Mahkemesinin 2023/438 Esas sayılı dosyası olduğunun yazılmasının hatalı olduğunu,

4. Kabule göre de davaların birleştirilmesi durumunda, asıl ve birleştirilen davaların birbirinden bağımsız, müstakil davalar olma özelliğini devam ettirmesine rağmen yargılama giderleri ile ilgili ayrı ayrı hüküm kurulmamasının usul ve kanuna aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyumsuzluk, birleşen davanın davalısı olan Şirkete yapılan tebligatların usulüne uygun olup olmadığı noktasındadır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) "Hukuki dinlenilme hakkı" başlıklı 27. maddesinde, davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgililerinin, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenilme hakkına sahip oldukları ifade edilmektedir. Bu hak, ilk olarak yargılama ile ilgili olarak bilgi sahibi olunmasını, açıklama ve ispat hakkını içerir. Yargılamanın hukuka uygun ve sağlıklı bir biçimde sürdürülebilmesi, iddia ve savunmanın özgürce ileri sürülebilmesi ve delillerin eksiksiz olarak toplanıp tartışılabilmesi, öncelikle tarafların yargılamadan haberdar edilmeleri ile olanaklıdır.

Davanın tarafları ile vekillerinin davaya ilişkin işlemleri öğrenebilmesi için, tebligatın usulüne uygun olarak yapılması, duruşma gün ve saatinin kendilerine bildirilmesi gerekmektedir. Duruşma günü ile tebligatın yapıldığı tarih arasında makul bir süre olmalıdır. Aksi takdirde tarafların hukuksal hakları kısıtlanmış olur.

Yargılama sırasında yapılan tebliğlerle ilgili tebliğ mazbatalarının ve ilgili diğer belgelerin

dosyaya konulması gerekir. 7201 sayılı Tebligat Kanunu (7201 sayılı Kanun) ve bu Kanun'un uygulanması için çıkarılan Tüzük hükümleri tamamen şeklidir ve titizlikle uygulanması gerekir. Bir davada yapılan tebligatların usulüne uygun olarak yapılıp yapılmadığını hakim kendiliğinden denetlemelidir. 19.01.2011 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Tebligat Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 7201 sayılı Kanun'da esaslı değişiklikler yapılmıştır.

7201 sayılı Kanun'un "Elektronik tebligat" başlıklı 7/a maddesine göre kanunla kurulanlar da dahil tüm özel hukuk tüzel kişilerine elektronik yolla tebligat yapılması zorunludur. Anılan maddeye dayanılarak hazırlanan ve 06.12.2018 tarihli ve 30617 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, elektronik ortamda yapılacak tebligata ilişkin usul ve esasları düzenleyen Elektronik Tebligat Yönetmeliği 01.01.2019 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Elektronik Tebligat Yönetmeliği'nin 5/1-(f) hükmünde de tebligatın elektronik yolla yapılması zorunlu olanlar arasında "Kanunla kurulanlar da dâhil olmak üzere tüm özel hukuk tüzel kişileri" gösterilmiştir.

7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesinin 3. fıkrasında ise elektronik yolla tebligatın zorunlu sebeplerle yapılamaması halinde Kanun'da belirtilen diğer usullerle tebligat yapılacağı düzenlenmiştir. Yine Elektronik Tebligat Yönetmeliği'nin 16. maddesinde de 7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesindeki düzenlemeyle paralel şekilde elektronik yolla tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması halinde 7201 sayılı Kanun'da belirtilen diğer usullerle tebligat yapılacağı düzenlenmiştir.

Muhataba elektronik yolla tebligat yapılabilmesi için onun kayıtlı elektronik tebligat adresinin olması gerekir. Elektronik tebligat adresi bulunan muhataplara elektronik tebligat adresi aldıktan sonra klasik yolla tebligat yapılamayacak doğrudan elektronik yolla tebligat yapılması gerekecektir. Bu durumun istisnası elektronik tebligatın zorunlu sebeple yapılamaması halidir. Muhatabın, elektronik adresi bulunmuyorsa ya da zorunlu bir sebepten ötürü elektronik yolla tebligat yapılamıyorsa tebligat kural olarak 7201 sayılı Kanun'un 10. maddesine göre PTT aracılığıyla fiziki ortamda yapılır.

Ticaret şirketleri 7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesine göre kendisine elektronik tebligat yapılması zorunlu olan özel hukuk tüzel kişilerinden ise de tebligatın yapılacağı tarihte elektronik tebligat adresinin bulunmaması veya kendisi için oluşturulan adresin aktivasyon işlemi yapılarak kullanıma açılmamış olması durumunda elektronik tebligat yapılması mümkün olmadığından yargılama sürecinin iletilebilmesi için 7201 sayılı Kanun'un 7/a maddesinin 3. fıkrası ve yine Yönetmeliğin 16. maddesinde açıkça ifade edildiği üzere bu "zorunlu sebep"ten dolayı 7201 sayılı Kanun'da öngörülen diğer klasik usullere göre tebligat yapılması gerekir. Nitekim Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 12.03.2025 tarihli ve 2023/10-455 Esas, 2025/123 Karar sayılı kararında da belirtilen sonuca ulaşılmıştır.

Diğer yandan 7201 sayılı Kanun'un "Hükmi şahıslara ve ticarethanelere tebligat" başlıklı 12. maddesine göre "Hükmi şahıslara tebliğ, yetkili temsilcilerine, bunlar birden ziyade ise, yalnız birine yapılır. Bir ticarethanenin muamelelerinden doğan ihtilaflarda, ticari mümessiline yapılan tebliğ muteberdir."

7201 sayılı Kanun'un "Hükmi şahısların memur ve müstahdemlerine tebligat" başlıklı 13. maddesine göre de "Hükmi şahıslar namına kendilerine tebliğ yapılacak kimseler her hangi bir sebeple müttat iş saatlerinde iş yerinde bulunmadıkları veya o sırada evrakı bizzat almayacak bir hâlde oldukları takdirde tebliğ, orada hazır bulunan memur veya müstahdemlerinden birine yapılır."

Açıklanan bu yasal düzenlemelere göre, tüzel kişiye tebligatın tebligata elverişli bir elektronik adresi varsa bu yolla, aksi takdirde yetkili Ticaret Sicilinde kayıtlı adrese, 7201 sayılı Kanun'un 12. ve 13. maddelerinde belirlenen esaslara uygun olarak yapılması gereklidir.

Somut uyuşmazlıkta dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden; hırleşen davanın davalısı olan Şirketine dava dilekçesi ve diğer tebligatların, 2021 yılında terk edildiği Ticaret Sicil

Gazetesinde ilan edilen adrese 7201 sayılı Kanun'un 35. maddesine göre yapıldığı, bu tebligatların usulsüz olduğu anlaşılmaktadır. Mahkemece yasal mevzuat uyarınca birleşen davanın davalısı olan Şirketinin elektronik tebligat adresinin bulunup bulunmadığı araştırılarak, elektronik tebligat adresinin bulunması durumunda bu adrese tebligat yapılması, bulunmaması durumunda ise Ticaret Sicilindeki adresine tebligat yapılması gerekli iken yazılı şekilde usulsüz tebligat yapılarak birleşen dosyanın davalısı olan Şirketin savunma ve hukuki dinlenilme hakkının kısıtlanması usul ve kanuna aykırı olmuştur.

Ayrıca asıl davada davalı sadece Şirketi olmasına rağmen Mahkemece gerekçesinin başlık kısmında birleşen davanın davalısının asıl davada da davalı olarak gösterilmesi ve hem asıl davada hem de birleşen davada hüküm altına alınan alacaklardan davalıların müştereken ve müteselsilen sorumlu tutulması ve asıl davada yapılan yargılama giderlerinden birleşen davanın davalısı olan Şirketinin sorumlu tutulması isabetsizdir. Yine birleşen davada davalı sadece Şirketi olmasına rağmen birleşen davada hüküm altına alınan alacaklardan davalıların müştereken ve müteselsilen sorumluluğuna karar verilmesinin infazda tereddüte neden olacağı da sabittir. Bunun yanı sıra birleşen dava dosyasının görüldüğü Mahkemenin gerekçede ve hüküm kısmında hatalı olarak belirtildiği anlaşılmaktadır.

Kanun yararına temyiz isteminin yukarıda açıklanan sebeplerle kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen kararın kanun yararına bozulması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanun'un 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere aynı Kanun'un 363/2 hükmü gereğince **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

03.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.